

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 28 ՌԵԿՏԵՄԲԵՐ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւնն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւնն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս ՚մ. եւ ողորմեալս քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ԵՍԱՅԻ 7:14; 9:6-7

ԱՊԱԳԱՅ ԹԱԳԱԻՈՐԸ

Տէրը ինքն ճշան պիտի տայ քեզի.
Ահա կոյսը պիտի յղանայ ու Որդի պիտի ծնանի,
եւ անոր անունը Էմմանուէլ պիտի կոչուի:

Վասնզի մեզի մանուկ մը ծնաւ,
մեզի որդի մը տրուեցաւ,
եւ իշխանութիւնը անոր ուսերուն վրայ պիտի ըլլայ:
Անոր անունը պիտի կոչուի
Սքանչելի, Խորհրդակից,
Չգօր Աստուած,
Յաւիտեանականութեան Չայր,
Խաղաղութեան իշխան:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Մանուկ Յիսուս մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոշանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻՒԹԸ

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

Աստուածաշունչ Մարեանի, Հին Կրակարանի մարգարեական գիրքերը երբ կը սերտվինք այնքան հանդիպեցանք պարզամտերու զորոնք անմիջական էին մարգարեին ժամանակակից, ինչպէս օրինակ՝ Երեմիայի մարգարեութիւնը: Անոնց մէջ նաեւ կային պարզամտեր, որոնք կապուած էին գալջքին, ինչպէս օրինակ՝ Դանիէլի մարգարեութիւնը: Բոլոր պարզամտերուն ալ այդ պարզամտերը կարծէք շար աւելի կոտորածի, սպաննութեան, գերութեան փարուելու, քաղաքը կործանուելու, փաճարը քանդուելու մասին էին: Այս բոլորը շար աւելի բացասական, ժխտական փայտորութիւն ձգեց ու կը ձգէ յաճախ կարողացող, ուսումնասիրողին: Անոր համար ալ յաճախ չենք ուզեր Հին Կրակարանի գիրքերը կարդալ, յաճախ կը խուսափինք կարդալէ: Բայց, պահ մը եթէ կանգ առնենք եւ աւելի մօտիկէն կարդանք, աւելի յարակ ակնոցով կարդանք, ապա պիտի տեսնենք, որ այնքան ըլլալով հանդերձ պարզամտեր կոտորածի, սպաննութեան, արհաւիրքի, կան նաեւ պարզամտեր, որոնք կը ներկայացնեն Աստուծոյ պարզաստիք փրկութեան ծրագիրը: Ահա այդ օրինակներէն դիպուկ հարուած մը Եսայի մարգարեին փրուած եւ անոր ճամբով իրեն ժամանակակից մարդուն, եւ այսօր մեզի:

Միրելիներ, Աստուած եթէ երբեք խիստ պարզամտեր փրուաւ մարգարէներուն, եւ անոնք ալ արձանագրեցին, նոյնինքն Աստուծոյ թելադրութեամբ, որպէսզի անով գոնէ գալիք սերունդները դասփարակուէին եւ հեռու մնային չարէն, չարիքէն ու մեղքէն: Աստուծոյ պարզամտերը եթէ խիստ էին, ու խիստ են, որովհետեւ դասփարակիչ բնոյթ ունին: Միւս կողմէ, Աստուած նաեւ այդ խիստ պարզամտերուն հետ կու տայ նաեւ փրկութեան պարզամտ: Ահա այդ փրկութեան պարզամտին օրինակը:

Երկրորդ, երբ Յիսուս մանուկ ծնաւ անոր այցելութեան եկան հովիւներ, որմէ յետոյ մոզեր: Աւերարանիչի բացատրութեամբ, հովիւներ, որոնք գիշերով իրենց հօտերուն պահակութիւն կ'ընէին: Այցելութեան եկան ճշմարիտ Հովիւին, որ Մաղմոսին համաձայն, այնպիսի Հովիւ մըն է, որ ոչ կը նիրհէ եւ ոչ ալ կը քնանայ, մեր անքուն պահապանը: Իսկ մոզերուն գալուստը, որոնք ոչ միայն մոզեր էին, այլեւ՝ թագաւոր, աստղաբաշխ, իմաստուն, որոնք հետեւեցան այն աստղին, որ զիրենք առաջնորդեց մինչեւ այն տեղը ուր Յիսուս մանուկ կը գտնուէր: Անոնք Յիսուս մանուկին փոխին նուէրներ՝ ոսկի, կնդրուկ եւ զմուռ: Վարահաբար անոնք իրենց ունեցած հարստութենէն նուէրներ ընծայեցին: Մի գուցէ մոզերէն մէկը հարուստ էր ոսկիով, միւսը՝ կնդրուկով, այսինքն՝ խունկով, խունկի փեսակով, իսկ երրորդը՝ զմուռով: Հետաքրքրական է, սակայն, որ իւրաքանչիւրին նուէրը նաեւ իր իմաստը ունէր իր մէջ, բացի նուէր ըլլալէ: Այդ նուէրներուն փակ կար խորհրդանիշը Յիսուս Մանուկի կեանքին հետ կապուած: Ոսկին՝ Անոր թագաւոր ըլլալը, որովհետեւ մոզերը այդպէս ալ եկան եւ հարցուցին. «Ո՞ր է Հրեաներուն նորածին թագաւորը, մենք տեսանք անոր աստղը արեւելքի մէջ եւ եկանք երկրպագելու իրեն» Մտթ 2.2: Կնդրուկը՝ Անոր քահանայապետ ըլլալը, այն ճշմարիտ քահանայապետը, որ Իր իսկ պարարագունով քաւութիւն բերելու մարդկութեան, իսկ զմուռը՝ Անոր մահը, խաչին վրայ պարարագունը:

Այսօր, այս պարզամտ մենք լսեցինք մարգարեին ու Աւերարանիչի ճամբով մեզի փոխանցուած: Այո, մի գուցէ, ամէն փարի կը լսէինք այս պարզամտ, մի գուցէ այս փարի, այնքան ալ խանդավարութիւն չկար ու չկայ փօնելու, որովհետեւ այնպիսի ժամանակահատուածի մէջ կ'ապրինք, որ արդէն վաղուան օրը անորոշ է, բայց անորոշ չէ, եւ որպէսզի անորոշ չըլլայ, ահա Աստուած սկիզբէն այս բոլորը յայտնեց, որպէսզի յուսահատութեան մէջ յոյսը ունենանք, փրկութեան մէջ՝ ուրախութիւնը, ցաւին մէջ՝ բուժումը, մահուան մէջ՝ կեանքը: Որովհետեւ ահա կոյսը պիտի յղանայ, ու որդի մը պիտի ծնանի, իսկ յաջորդ հարուածին մէջ կ'ըսէ. «Մեզի մանուկ մը ծնաւ, մեզի Որդի մը փրուեցաւ», ոչ թէ պիտի փրուի, այլ արդէն կ'արարուածի պէս կը ներկայացուի պարզամտ: Մէկ այլ ուրիշ հետաքրքրական կէտ մը այդ պարզամտին մէջ, երբ կ'ըսէ. «Մանուկ մը ծնաւ, Որդի մը փրուեցաւ»: Մանուկ մը ծնաւ, որպէս մարդ, Որդի մը փրուեցաւ, որպէս Աստուած: Արդէն Յիսուսի մէջ տեսնելու աստուածային ու մարդկային բնութիւնները:

Միրելիներ, այսօր ալ մենք երթանք դիմաւորելու Յիսուս մանուկին, որպէս մեր ճշմարիտ Հովիւ, իսկ մոզերու նման այցելելու եւ մեր ունեցածէն բաժին հանելու: Իսկ ի՞նչ ունինք որպէս նուէր փարու իրեն: Թող մեր հոգիները ընծայենք որպէս ոսկի, կնդրուկ եւ որպէս զմուռ: